

E D I T U R A S C R I P T U M ®

În sfârșit eliberată

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VUOLO, JINGER

În sfârșit eliberată / Jinger Duggar Vuolo – Oradea : Scriptum, 2024

ISBN 978-606-031-208-6

2
929

În sfârșit eliberată

Credința reînnoită
fără povara legalismului

JINGER DUGGAR VUOLO
cu COREY WILLIAMS

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title
Becoming Free Indeed
by Jinger Vuolo
Copyright © 2023 by Jinger Vuolo
Published by arrangement with HarperCollins Christian Publishing, Inc.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
În sfârșit eliberată
de Jinger Vuolo

© 2024 Editura Scriptum®
str. Simion Bărnuțiu nr. 2, 410204 Oradea – Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, toate citatele biblice folosite sunt traducerea
NTR [Noua Traducere Românească].

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-606-031-208-6

Tiparul executat în U.E.

*Pentru cei care au fost răniți de învățăturile
lui Bill Gothard sau ale oricărui alt lider religios
care a pretins că vorbește în numele lui Dumnezeu,
dar de fapt nu era așa.*

*Nu va rupe trestia zdrobită și nu va stinge fitilul de la candelă
care încă mai fumegă, ci va proclama dreptatea cu credincioșie.*

— ISAIA 42:3

Cuprins

<i>Mulțumiri</i>	9
<i>Introducere</i>	11
1. Copilăria într-un acvariu.....	17
2. Pasiune pentru Dumnezeu.....	29
3. Principiile.....	45
4. Viața sub umbrelă.....	71
5. O voce din afară.....	85
6. Conversații care mi-au schimbat viața.....	101
7. O perioadă de învățare.....	117
8. Eliberarea de frică.....	133
9. Cum am găsit dragostea adevărată.....	147
10. Cum am renunțat la poverile mele.....	161
11. Există garanție pe viață?.....	175
12. Viața mea de după reality-show.....	191
13. Cum să-ți clarifici credința.....	203
<i>Despre autori</i>	215

Mulțumiri

Această pagină de mulțumiri există datorită prietenului meu Corey Williams. Corey, nu știu dacă știai în ce te bagi când ai spus că mă vei ajuta cu această carte! Nici soția ta, Kylie. Amândoi v-ați sacrificat atât de mult. Mulțumesc. Corey, ți-ai turnat inima și sufletul în acest proiect, investind nenumărate ore pentru a mă ajuta să scriu și să editez acest manuscris cu un termen de predare restrâns. Sunt surprinsă că tot nu vrei să bei cafea!

Soșului meu, Jeremy: Îți mulțumesc că ai fost prezent, m-ai încurajat atunci când eram descurajată și m-ai lăsat să plâng pe umărul tău. Scrierea acestei cărți a fost o experiență plină de emoții. Ai fost un ghid blând în vremuri de confuzie. Mi-ai adus aminte zilnic despre dragostea și grija lui Dumnezeu pentru mine și de felul în care acestea le reflectă pe ale tale. Să știu că am sprijinul tău înseamnă totul pentru mine. Te iubesc pentru totdeauna.

Prețioasele mele fice, Felicity Nicole și Evangeline Jo, vreau să știți că tot ceea ce fac, fac gândindu-mă la voi. Vă iubesc, și Isus la fel.

În sfârșit eliberată

A, și mulțumiri speciale lui *CoComelon* – chiar te-ai ținut de cuvânt! Micah, tu (cu puțin ajutor din partea lui Stephen) te-ai luptat cu un paznic cu exces de zel pentru a obține fotografia pentru copertă de care aveam nevoie. Felicitări pentru treaba bine făcută!

Așadar, o scurtă povestire: cu câteva zile înainte de ședința foto pentru coperta cărții, mi-am dat seama că nu aveam cu ce să mă îmbrac. Desigur, am intrat în panică. Dar apoi am găsit-o pe Ainyne Aiken! Ainyne, îți mulțumesc nu numai că ai fost disponibilă în ultimul moment, ci și că ești un stilist extrem de talentat. M-ai făcut să mă simt încrezătoare și confortabilă.

Carolina, abilitățile tale pentru coafură și machiaj nu sunt singurele atuuri prin care ai contribuit la ședința foto. Curajul și umorul tău m-au făcut să râd, chiar și atunci când ar fi trebuit să mă concentrez, dar ai compensat cu sfaturile tale utile în privința pozițiilor pentru pozat. Ești cea mai bună!

Lui Stephanie Newton, care credea că povestea mea trebuie spusă, mulțumesc că mi-ai oferit platforma unde să o spun. Pasiunea ta pentru Domnul mă inspiră, iar răbdarea ta față de mine mă smerește. Mulțumesc pentru toate prelungirile de termen! De asemenea, multe mulțumiri echipei uimitoare de la W Publishing Group: Lauren Bridges, Ashley Reed, Allison Carter și Caren Wolfe.

Agentul meu, Bryan Norman, care are o abilitate aparent supranaturală de a nu se stresa niciodată, a făcut acest proces cât se poate de ușor. Mulțumesc, Bryan.

Aș dori să-i menționez și să le mulțumesc și pastorilor mei, John MacArthur și Austin T. Duncan. În fiecare săptămână, mi-L arătați cu credincioșie pe Isus Cristos în toată slava Sa.

Și lui Isus Cristos, Domnul și Mântuitorul meu bun și milostiv, Îi datorez cea mai mare recunoștință și închinare. „Fiindcă din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie gloria în veci! Amin” (Romani 11:36).

Introducere

Prima dată când mi-a venit ideea să scriu această carte era în vara lui 2017. Eu și soțul meu, Jeremy, tocmai participaserăm la o conferință organizată de Advanced Training Institute din Big Sandy, Texas (mai târziu în carte, voi vorbi mai mult despre această conferință și despre motivul pentru care am participat la ea). Când am fost acolo, am văzut zeci de oameni cu care copilărisem împreună: prieteni care, ca mine, veneau la Big Sandy în fiecare an. Dar pentru fiecare vechi prieten pe care l-am văzut în acea săptămână, au fost unul sau doi pe care m-aș fi așteptat să-i văd și care nu au venit. În lunile și anii care au urmat, aveam să încep să aud povești despre acei prieteni. Aflam că unii dintre ei nu-L mai iubesc pe Isus și nu mai voiau să aibă nimic de-a face cu creștinismul. Când au devenit adulți, au respins tot ceea ce li se spusese despre Dumnezeu, Biblie și credința creștină.

Deși aceasta nu este și povestea mea – sunt o creștină care Îl iubește pe Isus și vrea să-L urmeze –, la fel ca acei prieteni, și eu am respins o mare parte dintre învățăturile pe care le-am auzit în fiecare an la conferințele din Big Sandy. Credința mea este încă intactă, dar

În sfârșit eliberată

s-a schimbat. În loc să părăsesc viața de credință cu totul, am extras sau desprins adevărul creștinismului din versiunea nesănătoasă pe care am auzit-o când eram copil. Speranța mea este că această carte le va fi de ajutor prietenilor mei care se străduiesc să afle cine este Isus cu adevărat. Ei au crescut cu învățături dăunătoare și distructive care nu au nimic de-a face cu harul lui Isus. Ei au crezut că așa este creștinismul. Dar nu este adevărat.

De asemenea, sper ca această carte să fie utilă pentru cei care încă urmează acele învățături. Atunci când crești într-o comunitate unită în care toată lumea crede aceleași lucruri despre orice – nu doar despre cine este Dumnezeu, ci și despre cum ar trebui să se îmbrace și să vorbească bărbații și femeile –, este greu să iei în considerare posibilitatea ca lucrurile care ți s-au spus să fie de fapt greșite. Rugăciunea mea este ca această carte să te ajute – indiferent în ce comunitate ai crescut sau ce învățături ai primit – să înveți cum să-ți examinezi sincer convingerile și să vezi dacă acestea coincid cu ceea ce spune Dumnezeu. Sper că învățătorii pe care te-ai bazat când erai copil să te fi îndreptat către Isus. Dar știu că nu este întotdeauna așa. Din fericire, mulți oameni m-au îndreptat către Cristos, dar m-am bazat foarte mult pe un învățător care rareori a făcut-o. Astfel, sper ca povestea mea să-ți poată fi de ajutor dacă îți dai seama că persoanei la care cauți înțelepciune îi lipsește înțelepciunea de care ai atât de mare nevoie.

În final, vreau ca această carte să vă aducă pe mulți dintre voi în viața mea de după reality-show. Sunt recunoscătoare pentru milioanele de oameni care mi-au urmărit familia de-a lungul anilor, care m-au văzut crescând. Știu că mulți dintre voi nu credeți aceleași lucruri pe care le cred eu despre Dumnezeu și despre Biblie. Vă invit în viața mea, astfel încât să puteți vedea că, prin suferințe și coborâșuri, prin încercările pe care le-a îndurat familia mea și schimbările în ceea ce cred și modul în care trăiesc, Isus este puterea mea. El este vrednic. Mă rog ca această carte să vă ajute să înțelegeți de ce Îl urmez pe El.

Când am început să scriu această carte, mi-am dat seama că am nevoie de ajutor. Nu sunt o scriitoare profesionistă. Nu sunt nici expertă în Biblie. Știu ce cred și ce vreau să spun, dar nu reușesc întotdeauna să mă exprim cel mai bine. Așa că l-am rugat pe un

INTRODUCERE

prieten de-al meu, Corey Williams, să mă ajute. El este un scriitor talentat și un student al Bibliei care m-a ajutat să articulez ceea ce cred într-un mod în care sper să vă fie de folos.

Deși aceasta nu este prima carte pe care am scris-o, este de departe cea mai provocatoare. Procesul a fost mult mai obositor din punct de vedere emoțional decât am crezut că va fi. A fost greu pentru că totul este foarte personal. Uneori, m-am întrebat dacă ar trebui să scriu. Dar știu că este necesar. Sunt recunoscătoare că Dumnezeu mi-a dat puterea să o finalizez. Vreau să știți de la început că această carte nu dezvăluie toate lucrurile. Nu este o critică adusă copilăriei mele. Am avut o copilărie minunată. Părinții mei m-au iubit și au sacrificat atât de mult pentru mine. Pentru noi toți. Și-au investit timpul, energia și sufletele în a ne crește pe mine și pe frații și surorile mele. Răbdarea, bunătatea și dragostea lor sunt lucruri pe care vreau să le imit în modul în care îmi cresc fetele. M-au îndreptat spre Isus. Deci, aceasta nu este o carte despre ei. Îmi iubesc mama, tatăl și întreaga familie. Aceasta este o carte despre mine și călătoria mea spirituală. Este povestea credinței mele și a modului în care a trebuit să-mi dau seama ce cred și de ce cred ceea ce cred. Această carte este autobiografia mea teologică. Îți mulțumesc că mi te-ai alăturat în această călătorie!

Copilaria într-un acvariu

Iata unul dintre multele lucruri ciudate care arată ce înseamnă să fii membru al familiei Duggar: eu și soțul meu, Jeremy, am văzut primul film împreună doar după ce am devenit soț și soție. În luna de miere din 2016, am vizionat *The Truman Show*. Nu-l mai văzusem niciodată. (Același lucru îl pot spune despre o *mulțime* de filme!)

Probabil că știi deja că *The Truman Show* este un film despre cel mai performant acvariu. Personajul principal, Truman Burbank, este vedeta unui reality-show, dar el nu știe asta. Fiecare moment din viața lui este înregistrat pentru televiziune. Locuiește într-o clădire cu cupolă din Burbank, California, însă el crede că locuiește într-un loc numit Seahaven Island. Mulți oameni din lumea din afară au opinii și așteptări despre cine ar trebui să fie Truman și cum ar trebui să trăiască. Truman se căsătorește cu o femeie pe care producătorii o aleg pentru el, nu cu femeia pe care o iubește. De asemenea, producătorii îi aleg slujba și decid unde va locui și cine va fi cel mai bun prieten al lui. Când Truman începe să-și pună la îndoială realitatea și încearcă să evadeze din Seahaven, întâlnește obstacole la fiecare pas.

În sfârșit eliberată

După ce am terminat de văzut filmul, m-am întors către Jeremy și i-am spus: „Filmul acesta este viața mea.” Mă rog, în afară de partea cu alegerea soțului.

Am apărut la televizor de când aveam zece ani. În 2004, Discovery Health Channel a difuzat un documentar despre familia mea intitulat *14 Children and Pregnant Again* [14 copii și încă unul pe drum], care a fost urmat de alte trei documentare. În cele din urmă, am început să filmăm un reality-show pentru TLC numit *17 Kids and Counting* [17 copii și mai urmează], care s-a transformat în *18 Kids and Counting* și apoi *19 Kids and Counting*, pe măsură ce familia noastră creștea. Cinci dintre frații mei au respirat pentru prima dată pe platoul de televiziune. Asta îi face, la fel ca în cazul lui Truman Burbank, vedete TV chiar de la naștere. Emisiunea a fost difuzată pe canalul TLC timp de șapte ani, iar apoi, din 2015 până în septembrie 2020, TLC a difuzat o emisiune diferită despre mine și frații și surorile mele, numită *Counting On* [Numărătoarea continuă].

Viața la televiziune are avantajele, dar și provocările ei. Pentru mine, una dintre aceste provocări a fost aceea de a face față așteptărilor pe care alți oameni le aveau cu privire la mine. Când străinii se așteaptă să iau anumite decizii – și chiar mă încurajează să le iau ca și cum aș fi un personaj dintr-un serial de comedie – ei par să uite că sunt o persoană reală, cu propriile mele sentimente și emoții. Când adaug în ecuație valorile familiei mele, apar și mai multe critici, opinii și dezbateri despre cum ar trebui să trăiesc. Fiecare decizie este pusă la microscop, disecată și este fie criticată, fie lăudată.

O altă provocare a fost lipsa de intimitate. Fie că sunt recunoscută în public sau urmărită de fotografi, încă învăț ce înseamnă să trăiesc în vizorul publicului.

Nu a fost întotdeauna ușor să știu că milioane de străini au păreri ferme despre ce ar trebui sau nu ar trebui să fac, să spun sau să fiu. Sunt o persoană care încearcă să le facă pe plac tuturor. Nu-mi plac conflictele și nu vreau să fiu în centrul atenției. Însă atunci când apari la televizor, să fii în centrul atenției nu mai poate fi evitat – așa cum am aflat destul de repede după ce a început emisiunea familiei mele,

când câteva dintre comentariile mele spontane în direct au dat naștere unei mișcări în toată regula.

ELIBERARE DE REGULI?

În 2005, un site numit Television Without Pity [Televiziune fără milă] a lansat un forum online despre familia mea. Nu a fost foarte măgulitor. (Știu; e greu de crezut că o discuție online ar putea fi plină de critici!) După difuzarea emisiunii *14 Children and Pregnant Again*, au început să apară recenzii cu privire la documentar. La început, oamenii doar vorbeau despre emisiune – ce le-a plăcut și ce nu le-a plăcut. Apoi au început să vorbească despre familia mea. Destul de repede, persoanele care văzuseră documentarul și poate câțiva care nu-l văzuseră au început să discute despre creștinismul conservator, despre homeschooling, despre curtare și alte subiecte care făceau parte din structura familiei mele. Bănuiesc că aceste conversații erau puțin în afara subiectului pe care site-ul Television Without Pity îl avea în vedere, așa că forumul s-a mutat pe o nouă pagină de discuții pe care moderatorii au decis – din motive care încă mi se par amuzante – să o numească Free Jinger [Eliberați-o pe Jinger]. Cum de s-au gândit să folosească numele meu? Ei bine, am o teorie.

În timpul mai multor episoade din emisiunea *19 Kids and Counting*, familia noastră a călătorit în orașe precum New York, Chicago și Londra. Am fost chiar și la Disneyland în sudul Californiei. M-am bucurat în mod special de acele călătorii pentru că întotdeauna mi-au plăcut foarte mult orașele mari. Nu voi uita niciodată prima mea vizită în Times Square. Mi-au plăcut mult oamenii care mergeau și veneau. Forfota. Era energizant. Captivant. M-a făcut să mă simt mică și importantă în același timp.

Mie și surorii mele, Jessa, ne plăcea să ne prefacem că locuim în orașe mari. Pregăteam bagajele pentru frații și surorile noastre înainte de călătoriile la New York pentru filmări la *Good Morning America* sau pentru emisiunea *TODAY*. Încercam să alegem cele mai elegante ținute din șifonierul familiei. Odată chiar l-am întâlnit pe fostul președinte Bill Clinton pe platoul de filmare al emisiunii *TODAY*.

În sfârșit eliberată

Producătorilor li s-a părut interesant că atât el, cât și noi, eram din Arkansas. Ne-au îngrămădit pe toți pe o canapea și i-au cerut președintelui să facă o poză. În timp ce Bill Clinton venea înspre noi, s-a împiedicat de un cablu și a apucat-o, accidental, de păr pe una dintre surorile mele, pentru a-și opri căderea. Ne-am amuzat tare pe tema asta. Pentru mine, această scenă ilustra perfect magia New York-ului. Marile orașe prezentau întotdeauna posibilitatea unei prezentări-surpriză sau a unei întâlniri neașteptate.

La una dintre emisiuni, am menționat dragostea mea pentru orașe și, din câte îmi dau eu seama, acesta este motivul pentru care numele meu a devenit emblema noului forum de discuții al familiei Duggar. Criticii emisiunii – și ai stilului de viață al familiei mele – au interpretat dragostea mea pentru orașe ca pe o respingere a vieții rurale, în orașe mici. Ei au presupus că dacă voiam să trăiesc într-un oraș mare, asta însemna și că voiam să mă despart de valorile copilăriei mele, deoarece majoritatea orașelor sunt copleșitor de seculare.

Oamenii profund religioși și conservatori vorbesc adesea despre tentațiile și pericolele din marile orașe. Cei care îmbrățișează viața la oraș își propun de obicei să se reinventeze sau să se regăsească. Se pare că moderatorii acestui forum credeau că și eu urmăream același lucru. Credeau că am o latură independentă, iubitoare de libertate. Pe site-ul lor ei spun că au ales numele pentru că au văzut în mine o scânteie și curaj.¹ (De asemenea, cred că numele meu li s-a părut amuzant. Deci, mai e și asta.)

Recunosc că sunt puțin flatată că moderatorii acestui site i-au dat numele meu. Nu pentru că apreciez notorietatea, ci pentru că acești oameni, în felul lor, și-au exprimat compasiunea față de mine. Ei cred că libertatea deplină este biletul către fericire.

Da, întotdeauna mi-am dorit să locuiesc într-un oraș mare. Îmi place să locuiesc în Los Angeles astăzi, dar nu pentru motivele pe care le-au presupus fondatorii paginii Free Jinger. Îmi place agitația. Îmi place varietatea de oameni și numărul aparent nesfârșit de locuri în care să mergi și de lucruri de făcut. Nu văd orașul ca pe un loc în care

1 „Free Jinger History”, Free Jinger, accesat la data de 25 august 2022, <https://www.freejinger.org/help/free-jinger-history/>